

ע"פ 2125/14 - הרי איזי אלטר נגד יורם בר

בבית המשפט העליון

ע"פ 2125/14

לפני: כבוד השופט צ' זילברטל

המבקש: הרי איזי אלטר

נ ג ד

המשיב: יורם בר

בקשה לעיכוב ביצוע החלטותיו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתיק הפ"ב 14120-08-13 שניתנו ביום 9.2.2014 וביום 25.2.201 על ידי כב' השופטת י' שבח

בשם המבקש: בעצמו
בשם המשיב: עו"ד ג' וירניק

החלטה

1. בגדרו של הליך זה הגיש המבקש (להלן: הקבלן) ערעור על החלטותיו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 9.2.2014 (להלן: ההחלטה בבזיון) ומיום 25.3.2014 (להלן: ההחלטה למינוי כונס נכסים).

2. ברקע להחלטות הנ"ל מצויה התקשרות בין הקבלן לבין המשיב (להלן: המזמין) לבניית שני מבנים על מקרקעין שבבעלות המזמין. נוכח מחלוקות שהתגלעו ביניהם, פנו הצדדים להליך של בוררות. בעיצומה של הבוררות הגיש הקבלן לבית משפט קמא תובענה לביטול החלטת ביניים שניתנה במהלכה (הפ"ב 14120-08-13). בדיון שהתקיים בתובענה זו ביום 5.11.2013 ניתן תוקף של פסק דין להסכמות אליהן הגיעו הצדדים (להלן: פסק הדין). על פי פסק הדין, על המזמין להעביר לקבלן סכום של 150,000 ש"ח והקבלן יסיים את הבניה בתוך 45 יום ממועד קבלת הכסף. בנוסף,

ישיג הקבלן "טופס 4" בתוך 14 יום ממועד סיום הבניה. עוד נפסק, על פי ההסכמות שהושגו, שעם קבלת "טופס 4", או עם סיום המבנה, ימסור הקבלן למזמין את החזקה. נקבע כי ההתחשבות הסופית בין הצדדים תיערך במסגרת הבוררות.

3. לטענת המזמין, הקבלן לא קיים את חיוביו על פי פסק הדין. על אף שהמזמין העביר לידי הקבלן סכום של 150,000 ש"ח, הקבלן לא השלים את הבניה ואף הצהיר כי אם לא יקבל לידי סכומי כסף נוספים, לא יעשה כן ולא ימסור את החזקה למזמין.

נוכח התנהלות הקבלן, פנה המזמין לבית משפט קמא בבקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט (להלן: הפקודה). לאחר שהתקיים דיון בבקשה, החליט בית המשפט, בגדרה של ההחלטה בבזיון, כי כיוון שלא ניתן לאכוף על הקבלן את ביצוע חיוביו באמצעות לשכת ההוצאה לפועל, לרבות השלמת הפעולות הנדרשות לצורך קבלת "טופס 4" ומסירת החזקה, אין מנוס מנקיטת הליכים לפי הפקודה.

בגדר כך הורה בית המשפט בהחלטת הבזיון, כי בתוך עשרה ימים לאחר שהמזמין ישלם לקבלן סכום נוסף של 11,000 ש"ח (שנדרש לרכישת פריטים הכרחיים לצורך קבלת אישור על סיום הבניה), ימציא הקבלן "טופס 4" וימסור החזקה במבנים למזמין. היה והקבלן לא יפעל כאמור, הוא יחויב בקנס יומי בסך 1,000 ש"ח עד לקיומו של פסק הדין.

4. לטענת המזמין, הטלת הסנקציות על הקבלן מכוח הפקודה לא הועילה, והוא נותן עומד במריו. לפיכך ביום 13.3.2014 שוב פנה המזמין לבית המשפט, בבקשה למינוי כונס נכסים לביצוע פסק הדין. ביום 25.3.2014 ניתנה החלטה בבקשה זו. בית המשפט קבע כי כיוון שהקבלן מתעלם מפסק הדין ומההחלטה בבזיון ומוסיף להתנות את ביצוע פסק הדין בתנאים, מונה בא-כוח המזמין ככונס נכסים לצורך ביצוע פסק הדין וההחלטה בבזיון.

5. כאמור, בגדר התיק דנא הגיש הקבלן ערעור על שתי ההחלטות - ההחלטה בבזיון וההחלטה למינוי כונס נכסים.

בערעור פורש הקבלן יריעה רחבה וסוקר את השתלשלות העניינים בינו לבין המזמין. לטענת הקבלן, הוא קיים את חיוביו ואילו המזמין חייב לו כספים הנדרשים להשלמת הבניה. עם זאת, קיים קושי לדלות מהודעת הערעור, שהוגשה על ידי הקבלן בעצמו שכן אינו מיוצג, מהן השגותיו ביחס לשתי ההחלטות הנ"ל נוכח העובדה שפסק הדין כולל הוראות ברורות, לכאורה, ושהוא, לכאורה, לא קיים הוראות אלה. בגדר הערעור התבקש גם עיכוב ביצוע של שתי ההחלטות הנ"ל.

5. בתשובתו לבקשה לעיכוב ביצוע מפרט המזמין את שורת ההפרות מצד הקבלן ומדגיש כי מדובר במי שמפר שוב ושוב צווים שיפוטניים, לרבות החלטת הבזיון וההחלטה על מינוי כונס נכסים. לפיכך מתנגד המזמין לבקשה.

לבקשתי, התייחס המזמין לעובדה כי במקרה דנא ננקטו שני הליכים לשם אכיפת פסק הדין: הליך לפי הפקודה והליך של מינוי כונס נכסים על ידי בית המשפט. המזמין עומד על הצורך בהותרתה בעינה של הסנקציה שמכוח

הפקודה, שכן, לטענתו, פסק הדין מטיל על הקבלן, בין היתר, חיובים אישיים ונדרש שיתוף פעולה מצידו, לרבות מסירת מסמכים שהוא מחזיק בידיו בקשר עם הפרויקט.

דין והכרעה

6. בפתח הדברים אציין, כי ספק אם רשאי הקבלן לכרוך יחד, בערעור דנא שהוא ערעור פלילי, גם את השגותיו על ההחלטה למינוי כונס נכסים. כאשר מדובר בערעור על החלטה מכוח הפקודה שבגדרה התקבלה בקשה על פי פקודת הבזיון, ההשגה עליה נעשית בדרך של הגשת ערעור פלילי בזכות. ביחס להחלטה למינוי כונס נכסים, כלומר החלטה שהתקבלה בגדרו של הליך אזרחי לאחר שניתן בו פסק דין, ההשגה עליה נעשית בדרך שונה, וככל הנראה גם נדרשת קבלת רשות ערעור על החלטה זו ואין עליה ערעור בזכות.

נמצא, כי דין הבקשה לעיכוב מינוי כונס הנכסים להידחות ולו מהטעם שאין בפני הליך השגה שהוגש כדין על ההחלטה בענין זה. מעבר לכך, לא נמצא בהודעת הערעור כל נימוק שיצדיק עיכוב ביצוע החלטה זו.

7. באשר לבקשה לעכב את הסנקציה של תשלום הקנס היומי עליה הורה בית המשפט בגדר ההחלטה בבזיון, מסקנתי היא כי מן הראוי לעכב את ביצועה. כפי שפורט לאחרונה בע"פ 7921/13 שיווק א.א. משקאות קלים וחריפים בע"מ נ' תבורי, שותפות מוגבלת לשיווק (10.12.2013), הדין הנוהג לגבי עיכוב ביצוע פסק דין כספי אזרחי, כוחו יפה גם לגבי הליכים לפי הפקודה. על פי אמת מידה זו לכאורה אין מקום לעכב ביצועה של ההוראה בדבר תשלום הקנס היומי. אלא שעל אף זאת מצאתי לנכון לקבל את הבקשה בנדון. הטעם העיקרי לכך הוא, שהמזמין הוכיח במהלך שנקט בהגישו בקשה למינוי כונס נכסים, שההליך לפי הפקודה, שאמור להיות המוצא האחרון שיינקט רק כשאין כל דרך אחרת לאכוף את ביצועו של חיוב פסוק, לא בהכרח התחייב. יתכן אמנם שסנקציה פלילית על פי הפקודה יעילה וזולה יותר, ואולם, ברי כי פעולות כמו השלמת בניה וטיפול בהשגת "טופס 4" יכולות להיעשות באמצעות כונס הנכסים, הרשאי לחתום בשם הקבלן ובמקומו.

כידוע, ככלל, אין מקום להורות על סנקציה מכוח הפקודה כאשר ניתן לאכוף על החייב את ביצוע פסק הדין בדרכים אחרות, פוגעות פחות, שאין להן גוון פלילי, גם אם דרכים אלה פחות יעילות או כרוכות בעלות לזוכה. עקרון זה, עקרון הדרך החמורה פחות, הוכר בפסיקת בית משפט זה (ע"פ 519/82 גרינברג נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(2) 187, 192 (1982); ע"פ 7148/98 עזרא נ' זלניאק, פ"ד נג(3) 337 (1999); ע"פ 3888/04 שרביט נ' שרביט, פ"ד נט(4) 49 (2004); ע"פ 7809/10 המשביר לצרכן החדש בע"מ נ' קופיץ (14.4.2011)). מכאן שאין מקום לנקוט בסנקציה פלילית במסגרת סכסוך אזרחי אלא כמוצא אחרון. אני מודע לכך שהקבלן לא טען טענה זו בבקשתו, אך בהתחשב בכך שמדובר בהליך פלילי, נוכח גילו המבוגר של הקבלן והעובדה שאינו מיוצג, מצאתי לנכון לעורר סוגיה זו ביוזמתי. כאמור לעיל, "עקרון הדרך החמורה פחות" נטוע בפסיקת בית משפט זה ומן הראוי ליישמו במקרה דנא, למצער במסגרת זו של סעד זמני לתקופת הערעור.

אכן, יתכן שכונס הנכסים יעמוד ביחס לנושא מסוים ונקודתי בפני שוקת שבורה בהעדר שיתוף פעולה מצד הקבלן (למשל כשיהיה צורך לקבל מידי הקבלן מסמך מסוים שאינו בר השגה בכל דרך אחרת ושלא ניתן לשחזרו או להמירו באחר). או-אז פתוחה הדרך להגיש בקשה נקודתית לפי הפקודה שתתייחס לקיום חיוב קונקרטי. לעת הזו ההחלטה בבזיון מתייחסת לכל החיובים שהוטלו על הקבלן בפסק הדין, ללא אבחנה בין פעולות שיכול לבצע כונס

הנכסים במקום הקבלן לבין פעולות שרק הקבלן בעצמו יכול לבצען. מטעם זה מצאתי לנכון להורות על עיכוב ביצוע הסנקציה של תשלום הקנס היומי בסך 1,000 ש"ח שנקבע בהחלטת הבזיון, וזאת עד להכרעה בערעור שהגיש הקבלן. כאמור לעיל, הבקשה לעיכוב ביצוע מינוי כונס הנכסים נדחת.

ניתנה היום, י"ג בניסן התשע"ד (13.4.2014).